

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.534 van 15 juni 2017
in de zaak A. 215.566/IX-8621**

In zake : XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Theo Ickmans
 kantoor houdend te 3960 Bree
 Witte Torenwal 17 bus 1.1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten David D’Hooghe en Jole Carlé
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Loksumstraat 25
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 april 2015, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing d.d. 14 oktober 2014 van [de] vice-rector studentenbeleid van de KULeuven in zijn hoedanigheid van intern beroepsorgaan”.

In fine van haar verzoekschrift vraagt verzoekster met toepassing van artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State dat de Raad van State de verwerende partij het bevel zou opleggen:

 “(1) aan verzoekster een nominatim opgesteld aanvaardingsattest deugdelijk ondertekend door de decaan van de faculteit geneeskunde te overhandigen en aan haar af te leveren ten laatste op de eerste nuttige dag die valt na 15 mei na uitspraak maar evenwel niet- gedateerd zijnde na 20 mei [...] en
(2) haar toe te laten tot de manama specialistische geneeskunde, orthopedische heelkunde, inclusief al de opleidingsonderdelen binnen die opleiding die een stage bevatten en zulks op eenzelfde wijze als de andere ma-

nama studenten van dezelfde richting. Daarbij dient verder bepaald te worden dat dit inschakeling van erkende stagemeesters en -stagediensten impliceert zoals bedoeld in het KB van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen alsook van het MB van 23 april 2014 tot vaststelling van de algemene criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeesters en stagediensten en zulks op een gelijkwaardige wijze als de andere manama studenten van dezelfde richting inzonderheid deze die voorheen door de KULeuven geselecteerd werden in academiejaar 2013-2014 en waaraan een aanvaardingsattest werd afgeleverd.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verzoekende partij heeft een toelichtende memorie ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 mei 2017.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Nathalie Geraerts, die *loco* advocaat Theo Ickmans verschijnt voor de verzoekende partij en advocaten David D’Hooghe en Jole Carlé, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is houder van het diploma master in de geneeskunde, uitgereikt door de verwerende partij.

In het laatste jaar van haar masteropleiding (academiejaar 2013-2014) neemt zij deel aan de selectieprocedure voor de toegang tot de opleiding geneesheer-specialist, met specialisatie orthopedische heelkunde.

3.2. In de eerste selectieronde, half januari 2014, wordt verzoekster als negende kandidaat gerangschikt met de vermelding ‘B’, wat staat voor “in beraad (zal geëvalueerd worden tijdens de tweede selectieronde)”.

De tweede selectieronde vindt plaats half april 2014 en levert vijf kandidaten op met de vermelding ‘A’, dit betekent “aanvaard door de faculteit geneeskunde K.U.Leuven”. De facultaire selectiecommissie rangschikt verzoekster als zesde met de vermelding ‘G’, wat betekent “gerangschikt, maar geen plaats beschikbaar in het K.U.Leuven-netwerk”. Tussen partijen wordt niet betwist dat dit betekent dat de facultaire selectiecommissie aan verzoekster weigert het universitair attest (ook ‘aanvaardingsattest’ genoemd) toe te kennen, als bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 juni 2008 ‘betreffende de planning van het medisch aanbod’ en artikel 10, tweede lid, van het koninklijk besluit van 21 april 1983 ‘tot vaststelling van de nadere regelen voor erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen’, zoals toentertijd van toepassing.

3.3. Op 8 mei 2014 stelt verzoekster tegen deze beslissing bezwaar in bij het bureau van de facultaire selectiecommissie.

Met een brief van 28 mei 2014 laat het bureau van de facultaire selectiecommissie weten “dat het attest van aanvaarding door de decaan van de Faculteit Geneeskunde KU Leuven niet kan afgeleverd worden rekening houdend met [...] beperkingen in de contingentering en de opleidingscapaciteit en rekening

houdend met de beoordeling en de daaruit volgende rangschikking van de overige geschikte kandidaten voor de discipline.”

3.4. Op 9 juni 2014 stelt verzoekster tegen de beslissing van het bureau van de facultaire selectiecommissie beroep in bij de vicerector Studentenbeleid.

Op 27 juni 2014 oordeelt de vicerector Studentenbeleid “dat zowel de beslissing in verband met de rangschikking als de beoordeling van uw bezwaar bij het Bureau van de Facultaire selectiecommissie correct tot stand gekomen is”.

3.5. Verzoekster heeft tegen de beslissingen van 25 april 2014, 28 mei 2014 en 27 juni 2014 een annulatieberoep ingesteld bij de Raad van State, gekend onder rolnummer A. 214.644/IX-8562, waarover bij tussenarrest nr. 238.530 van heden uitspraak is gedaan.

3.6. Tegen deze drie beslissingen heeft verzoekster ook een beroep ingesteld bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen.

Bij besluit nr. 2014/113 van 30 september 2014 vernietigt deze rechter “[d]e beslissing zonder datum (rond 25 april 2014) tot niet-selectie als ASO orthopedie (= niet-toelating tot de ManaMa), alsmede de voorafgaande beslissing zonder datum inzake de ranking van de kandidaten voor ASO orthopedie, de beslissing van het bureau van de facultaire selectiecommissie inzake het bezwaar en de beslissing van de vicerector studentenbeleid d.d. 27 juni 2014 genomen in het kader van het intern beroep” en beveelt hij (1) dat de bevoegde instantie uiterlijk op 14 oktober 2014 een nieuwe beslissing zal nemen en (2) “de onmiddellijke, voorlopige inschrijving van verzoekende partij in de ManaMa in de specialistische geneeskunde, afstudeerrichting orthopedische heilkunde”.

Op vordering van de huidige verwerende partij vernietigt de Raad van State bij arrest nr. 232.534 van 13 oktober 2015 deels – namelijk “behalve in de mate waarin dit besluit de examenbeslissing van de examencommissie van de KULeuven van 24 juni 2014 en de beslissing van de vicerector studentenbeleid van de KULeuven van 11 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep [...] vernietigt” – het voormelde besluit nr. 2014/113 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen van 30 september 2014, om reden dat “[d]e in geding zijnde handelingen ‘onder B en C’ [...] geen ‘examenbeslissing’ en dus geen studievoortgangsbeslissing [zijn] in de zin van artikel I.3, 69°, a), van de Codex Hoger Onderwijs”.

In zijn arrest nr. 2801 van 27 januari 2016 oordeelt de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen dat “de Raad uit de bepalingen van artikel I.3, 69°, b) tot en met g) van de Codex [Hoger Onderwijs] geen bevoegdheid kan putten om zich over de thans bestreden beslissingen uit te spreken” en verwerpt hij het beroep.

Tegen dat arrest heeft verzoekster andermaal administratief cassatieberoep ingesteld bij de Raad van State. Ook in die zaak, gekend onder rolnummer A. 218.574/IX-8831, is heden bij arrest nr. 238.531 een tussenarrest gewezen.

3.7. Gevolg gevend aan besluit nr. 2014/113 van 30 september 2014 waarin de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen beveelt (1) dat de “[d]e bevoegde instantie van verwerende partij [...] uiterlijk op 14 oktober 2014 een nieuwe beslissing [neemt]” en (2) “[i]n toepassing van artikel II.292, §1, tweede lid Codex Hoger Onderwijs [...] de onmiddellijke, voorlopige inschrijving van verzoekende partij in de ManaMa in de specialistische geneeskunde, afstudeerrichting orthopedische heelkunde [beveelt]”, neemt de vicerector Studentenbeleid op 14 oktober 2014 een nieuwe beslissing, die luidt:

“Via het besluit 2014/113 vroeg de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen mij om een nieuwe beslissing te nemen, rekening houdend met de overwegingen die vermeld staan in dit besluit.

Op de eerste plaats wil ik verwijzen naar het voorbehoud dat ik maakte in de eerdere nota's aan deze Raad ten aanzien van de ontvankelijkheid van deze betwisting. Ik blijf fundamenteel van oordeel dat de beslissingen om u niet te selecteren voor de ASO Orthopedie en u geen aanvaardingsattest af te leveren geen studievoortgangsbepalingen betreffen, en dat als zodanig ook geen beroep mogelijk is tegen deze beslissingen bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen. De onderstaande reactie geldt dan ook onder het uitdrukkelijk voorbehoud van een verdere procedure bij de Raad van State.

De door u behaalde score voor het opleidingsonderdeel ‘Verdieping in de heelkundige disciplines’ kwam tot stand op basis van deelbeoordelingen door prof. dr. G. [M.], dr. J. [S.], prof. dr. P. [D.], dr. L. [M.], dr. A. [V.C.] en prof. dr. I. [D.G.]. Ik stuurde u eerder reeds de beoordelingsformulieren van elk van deze beoordelaars door. Volgens uw informatie weken deze beoordelingsformulieren qua vorm echter af van deze die voorzien waren in de versie van de brochure ‘Leidraad co-assistentenschap Orthopedie 2013-2014’ die u ontvangen had. Alhoewel de gebruikte formulieren toch een beoordeling naar inhoud en beoordeling voorzagen waardoor deze niet fundamenteel afweken van de door u vermelde formulieren, hebben elk van de beoordelaars uw presentatie opnieuw beoordeeld aan de hand van het door u vermelde formulier [...]. Ze voegden hierbij ook de inhoudelijke criteria toe op basis waarvan de (deel)score werd toegekend. Aangezien de Raad vaststelde dat uit de aanwezigheidslijst van de lokale kwaliteitsgroep (‘LOK-groep’) onvoldoende bleek wie de beoordelaars waren, bevestigde elk van deze beoordelaars via hun handtekening dat zij uw casuspresentatie beoordeeld hebben. Omwille van verblijf in het buitenland heeft prof. [V.C.] via e-mail gereageerd. Zoals eerder reeds vermeld hebben enkel die professoren die de volledige presentatie hebben bijgewoond een beoordeling doorgegeven. Dit was net de reden waarom prof. [M.] geen beoordeling heeft opgesteld. Op deze manier is ook voldaan aan de bekommernis van de Raad dat enkel personen die de presentatie integraal hebben bijgewoond als beoordelaar konden optreden. Het door u behaalde resultaat (13/20) is hierbij het resultaat van uiteenlopende deelscores, gaande van 10/20 tot 16/20. In de algemene motivering [...] worden deze verschillen gemotiveerd vanuit de verschillende klemtonen die gelegd werden door elk van de onderscheiden beoordelaars.

Voor wat betreft het opleidingsonderdeel ‘Klinische stages in de heelkundige disciplines, deel 2’ stuurde ik u eerder de ingevulde evaluatieformulieren voor elk van de 5 rotatieperiodes door, samen met de tussentijdse verslagen van de evaluatiegesprekken. Tijdens het eerdere feedbackgesprek dat u had met prof. G. [M.] werden deze tussentijdse verslagen u voorgelegd en bevestigde u dat de inhoud van deze documenten niet meer gewijzigd was, nadat u deze ondertekend had. In bijlage stuur ik zowel de evaluatieformulieren, de verslagen als het verslag van dit feedbackgesprek opnieuw door [...]. In de beoordelingsformulieren wordt duidelijk aange-

geven op basis van welke beoordelingscriteria een bepaalde score werd toegekend.

Daarnaast stelde de Raad ook vast dat de scores die u behaalde voor het interviewgedeelte en het aspect 'wetenschappelijk werk' (tweemaal 75%) onvoldoende gemotiveerd werden. Ook voor deze aspecten heb ik naar aanleiding van het besluit van de Raad bijkomende motivering opgevraagd [...]. Tijdens de eerdere procedure bij de Raad voor betwistingen inzake [studievoortgangsbeslissingen] herhaalde u uw opmerking dat de selectiecriteria voor de beoordeling van dit wetenschappelijk werk niet consequent werden toegepast, aangezien andere kandidaten in dit kader werk dat werd uitgevoerd tijdens het voorgaande academiejaar (2012-2013) zouden hebben mogen presenteren. Het valt niet uit te sluiten dat bepaalde studenten enkele dia's uit een eerdere voorstelling herhaalden, maar dit kan nooit de kern van hun betoog hebben uitgemaakt. Het was eenieder welbekend dat deze presentatie duidelijk moest gefocust worden op het werk dat plaatsvond sedert de eerste selectieronde. Ik verwijs in dat verband uitdrukkelijk naar de richtlijnen vermeld in de brochure 'Leidraad co-assistentenschap Orthopedie 2013-2014' en tevens naar de mail die u op 17 februari kreeg van prof. [M.] en waarnaar uzelf eerder verwees [...]. Deze mail vermeldt 'Let er wel op dat de voorstelling van het wetenschappelijk werk een daadwerkelijke uitbreiding moet zijn op de eerste voorstelling. Dus best in 1, of max 2 dia's herhalen wat er de vorige keer gebracht is en daarna spreken over hoe dat werk voortgezet is of een volgend werk voorstellen.' Naar aanleiding van het hierboven vermelde besluit van de Raad bevestigen uw beoordelaars uitdrukkelijk dat uw medekandidaten deze richtlijnen respecteerden.

De Raad herhaalt in [zijn] besluit ook uw eerdere opmerkingen dat een afronding zou zijn toegepast op de deelresultaten die geleid hebben tot de rangordening voor de ASO Orthopedie. U vermeldde deze opmerking inderdaad in uw oorspronkelijk bezwaarschrift, waarbij u toen verwees naar de beperkte meegedeelde stukken, maar heeft deze nooit verder geconcretiseerd. Op basis van de hierboven vermelde motivering, blijkt dat de scores die in rekening gebracht werden voor co-assistentenschap, interview, stage heelkunde en wetenschappelijke opdracht een exacte weergave zijn van de door u behaalde punten, zonder die hierop een afronding werd toegepast. De Raad beoordeelde tot slot dat het aantal jaren en examenperiodes een redelijk criterium was in het kader van de rangordening voor de ASO Orthopedie. Met deze vaststelling gaat de Raad echter voorbij aan het feit dat sedert de invoering van de diplomaruimte aan de KU Leuven het programmajaar geen structurerend onderdeel is van de opleiding. Een diploma wordt hierbij verworven over het geheel van de diplomaruimte. Vanuit dat flexibel onderwijsconcept besliste het Faculteitsbestuur om met ingang van het academiejaar 2011-2012 geen penalisatie meer toe te passen voor septemberzittingen en dubbel-jaren. De universiteit volgt hier consequent de Decreetgever die het in vele gevallen niet relevant vindt of een student in eerste of tweede examenperiode een bepaald resultaat behaalt, maar die de studenten een eigen examenstrategie toelaat in de context van de flexibilisering van het hoger onderwijs. De vraag dient pertinent gesteld of een

student noodzakelijkerwijs beter is als hij in een eerste examenperiode een cijfer haalt dat een andere student slechts in een volgende examenperiode behaalt. De leerdoelstellingen die de beide studenten behaalden zijn per slot van rekening gelijk. Via de infosessie die prof. [P.] organiseerde werd u bij het begin van het academiejaar 2013-2014 op de hoogte gesteld van het feit dat dergelijke penaliserende maatregelen niet zouden worden toegepast [...].

Met betrekking tot uw betwisting van het gewicht dat in het kader van de selectieprocedure ASO Orthopedie werd toegekend aan het examenpunt dat u behaalde voor het opleidingsonderdeel 'Stage heilkunde' beoordeelde de Raad dat de organisatie van het bekwaamheidsonderzoek voor deze selectie tot de autonomie van de onderwijsinstelling behoorde. Verder stelde de Raad dat de dubbele doorwerking van dit resultaat verantwoord was, omwille van het feit dat het hier een stage betrof die relevantie had voor de ManaMa in de specialistische geneeskunde. In [zijn] besluit beklemtoonde de Raad het belang van voldoende garanties, zodat de beoordeling van studenten op verschillende stageplaatsen onder dezelfde omstandigheden kon gebeuren. Het doorgeven van de stagepunten door de stagecoördinator gebeurt doorgaans via een elektronisch formulier. Enkel bij buitenlandse stage of stagecoördinatoren die slechts [...] éénmalig of sporadisch een stagiair begeleiden en geen toegang hebben tot het elektronisch systeem wordt nog gebruik gemaakt van een papieren beoordelingsformulier. Om een uniforme beoordeling over verschillende stageplaatsen heen te garanderen, worden via het elektronische als via het papieren formulier duidelijke instructies gegeven aan de stagecoördinatoren over welke de verwachtingen zijn bij het toekennen van een bepaalde score [...].

Op basis van de eerder doorgestuurde informatie, stelt ik vast dat de examenresultaten die u behaalde voor de opleidingsonderdelen 'Klinische stages in de heilkundige disciplines, deel II' en 'Verdieping in de heilkundige disciplines' in voldoende mate gemotiveerd worden. Deze examenpunten werden correct vastgesteld tijdens de junizitting van het academiejaar 2013-2014. Aangezien u via de procedure bij de Raad hebt aangegeven niet langer het examenresultaat van het opleidingsonderdeel 'Masterproef, deel 3' te willen betwisten, bevestig ik hierbij de beslissing van de examencommissie die u werd meegedeeld op 26 juni 2014 en waarbij u het diploma van Master in de geneeskunde behaalde met de graad van onderscheiding.

Naast een aantal deelscores die geleid hebben tot de hierboven vermelde examenscores werd bij het opstellen van de rangordening die leidde tot uw niet-selectie voor de ASO Orthopedie ook rekening gehouden met een beoordeling voor het 'interview' en voor de 'wetenschappelijke opdracht'. Ook deze deelscores worden in voldoende mate gemotiveerd. Aangezien de rangordening voor de ASO Orthopedie het loutere resultaat is van de rekenkundige verwerking van elk van de deelscores, zonder dat hierbij deze resultaten werden afgerond, volgt uit de vaststelling dat de deelresultaten correct waren ook dat de globale rangordening correct werd vastgesteld. Aangezien de bijkomende motivering die ik heb opgevraagd niet leidt tot een gewijzigde rangordening, bevestig ik hierbij dan ook de eerdere be-

slissing in verband met de rangschikking en de niet-selectie voor de ASO Orthopedie.

In haar besluit beval de Raad de onmiddellijke en voorlopige inschrijving in de ManaMa Master in de specialistische geneeskunde. De universiteit voerde dit bevel uit op 7 oktober 2014 doch wenst te dezen daarbij nogmaals uitdrukkelijk haar voorbehoud te benadrukken:

- In de eerste plaats is de KU Leuven voornemens om cassatieberoep in te dienen tegen het Besluit nr 2014/113. Indien dit cassatieberoep zou worden ingewilligd, zal ook de verplichting tot onmiddellijk, voorlopige inschrijving komen te vervallen;
- Deze rechterlijk bevolen onmiddellijke, voorlopige inschrijving voor de Master in de specialistische geneeskunde impliceert geenszins de afgifte van enig aanvaardingsattest;
- In dit stadium kan niet meegedeeld worden op welke wijze de rechterlijk bevolen, voorlopige inschrijving voor de Master in de specialistische geneeskunde in concreto is te implementeren, en op welke wijze deze Master ook zonder aanvaardingsattest op een zinvolle wijze kan worden gevolgd, onder meer voor wat de stage betreft.

Hiermee is de interne beroepsprocedure aan de KU Leuven afgesloten.”

Dit is de thans bestreden beslissing.

3.8. Verzoekster heeft tegen deze beslissing ook een beroep ingesteld bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen.

Bij besluit nr. 2014/459-2014/523 van 9 februari 2015 vernietigt de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen onder meer de ook met huidig annulatieberoep bestreden beslissing van de vicerector Studentenbeleid van 14 oktober 2014.

Tegen dat besluit nr. 2014/459-2014/523 heeft de huidige verwerende partij administratief cassatieberoep aangetekend bij de Raad van State.

In die zaak heeft de Raad van State het cassatieberoep deels ingewilligd bij arrest nr. 238.532 van heden en besluit nr. 2014/459- 2014/523 van 9 februari 2015 vernietigd:

“voor zover erin uitspraak wordt gedaan over
- de beslissing van de vicerector van 14 oktober 2014 over het opleidingsonderdeel ‘verdieping in de heelkundige disciplines’,

- de beslissing van de vicerector van 14 oktober 2014 over het opleidingsonderdeel ‘klinische stage in de heelkundige disciplines, deel 2’, behalve in zoverre het besluit uitspraak doet over de ontvankelijkheid van het beroep tegen die onderdelen van de beslissing van de vicerector.”

Hetzelfde arrest heropent het debat in de mate waarin de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen uitspraak heeft gedaan over de beslissing van de vicerector van 14 oktober 2014 voor het overige, en legt aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag voor.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

Memorie van antwoord en administratief dossier

4.1. De verwerende partij heeft geen memorie van antwoord ingediend. Zij heeft wel – buiten de termijn voor het indienen van een memorie van antwoord – een brief aan de Raad van State gericht, waarin zij haar standpunt met betrekking tot verzoeksters beroep uiteenzet. Samen met die brief heeft zij ook het administratief dossier aan de Raad van State verzonden.

4.2. Voormelde brief dient, alleen al omwille van de laattijdigheid ervan, uit het debat te worden geweerd. Omwille van de laattijdigheid van het administratief dossier, moet voorts toepassing worden gemaakt van artikel 21, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en worden de door de verzoekster aangehaalde feiten bewezen geacht, nu ze niet kennelijk onjuist blijken te zijn.

Pleitnota

5.1. De raadslieden van verzoekster leggen een pleitnota neer; de raadslieden van de KULeuven vragen om die nota niet in het debat te ontvangen.

5.2. De bedoelde pleitnota heet volgens het begeleidend schrijven van de raadslieden van verzoekster een “condensering van haar te houden plei-

dooien in deze zaken” te zijn. De nota heeft echter een omvang van veertien bladzijden, wat die aangehaalde omschrijving tegenspreekt. Ze is voorts slechts op zondag 14 mei 2017, dus daags voor de terechtzitting, per fax aan de griffie van de Raad van State bezorgd. De leden van de kamer en het bevoegde lid van het auditoraat hebben er pas op de dag van de terechtzitting kennis van kunnen nemen. Voorts dient opgemerkt dat de partijen bij de ingereedheidbrenging van de zaak de gelegenheid hebben gekregen, en te baat genomen, om schriftelijk te reageren op een reeks door de staatsraad-verslaggever voorgelegde opmerkingen en vragen. De partijen hebben dus zowel in als buiten de in het procedurereglement voorgescreven schriftelijke procedurestukken ruim de kans gehad hun zienswijze op de zaak op papier te zetten. Gelet op die omstandigheden wordt de nota uit het debat geweerd.

V. Voorafgaande opmerkingen

6. In dit arrest wordt – tenzij waar nodig – gerefereerd aan de regelgeving en de in die regelgeving gehanteerde terminologie zoals deze van kracht was ten tijde van de bestreden beslissing, ook al is deze ondertussen gewijzigd.

Het regelgevend kader is geschetst in het tussen dezelfde partijen heden gewezen arrest nr. 238.530. Het wordt *brevitatis causa* in dit arrest niet herhaald.

VI. Samenvoeging

7. Om de redenen, uiteengezet in het heden tussen dezelfde partijen gewezen arrest nr. 238.530 wordt niet ingegaan op het verzoek tot samenvoeging van de zaak met de zaken A. 214.644/IX-8562, A.215.961/IX-8644 en A.216.776/IX-8698.

VII. Rechtsmacht van de Raad van State

Standpunt van de partijen

8. Verzoekster voert aan dat zij met het voorliggende beroep de beslissingen aanvecht waarbij de KULeuven (1) weigert om verzoekster andere quoteringen te verlenen voor de onderdelen van de selectie, (2) weigert om een deel van de gebruikte selectiecriteria weg te laten of aan te passen en aldus (3) weigert om de ranking die zij hanteerde bij de selectie te herzien en daarbij, hoewel verzoekster geschikt wordt bevonden voor de opleiding leidende tot geneesheer-specialist in de orthopedische geneeskunde, toch (4) weigert om verzoekster een aanvaardingsattest te verlenen aangezien zij pas als negende wordt gerangschikt en aldus buiten het contingent valt dat de KULeuven zich vooropgesteld heeft voor de specialisatie orthopedie, en impliciet ook weigert om een aanvaardingsattest buiten dat contingent toe te kennen.

Voor zover de Raad van State van oordeel zou zijn dat dit geen studievoortgangsbepalingen zijn die tot bevoegdheid van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen behoren, moeten deze beslissingen worden gekwalificeerd als eenzijdige beslissingen die uitgaan van een administratieve overheid en om die reden onder de annulatiebevoegdheid van de Raad van State op grond van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (RvS-Wet) vallen. De KULeuven is dan wel geen organieke administratieve overheid, maar privaatrechtelijke rechtspersonen die door de overheid zijn erkend kunnen toch als administratieve overheid worden beschouwd indien en in de mate zij een taak van algemeen belang behartigen en daarbij eenzijdig verbindende beslissingen kunnen nemen, zo laat verzoekster gelden. Zij is van oordeel dat de uitreiking van een aanvaardingsattest een taak van algemeen belang is, omdat dit kadert in de regeling inzake de erkenning van geneesheren-specialisten en in de regeling rond de planning van het medisch aanbod. De toekenning van een aanvaardingsattest is volgens haar ook een beslissing die bindend is voor derden. Weigert een universiteit een aanvaardingsattest toe te kennen, dan kan de student

noch de beroepsopleiding tot geneesheer-specialist, noch de manama specialistische geneeskunde starten. Omgekeerd kan een student die een aanvaardingsattest heeft verkregen de door hem beoogde specialisatie dat jaar aanvatten. Zijn dossier kan worden ingediend bij de bevoegde erkenningscommissie en aldaar verder worden behandeld leidende tot goedkeuring van het ingediende stageplan en voorts mag de student niet de toegang tot de manama worden ontzegd.

Indien de Raad van State zou oordelen dat de bestreden beslissingen niet onder het toepassingsgebied van artikel 14, § 1, RvS-Wet vallen, is verzoekster van oordeel dat er een niet-verantwoorde ongelijke behandeling tussen studenten ontstaat naargelang de beslissing tot het niet-toekennen van een aanvaardingsattest, wordt genomen door een vrije, dan wel door een gemeenschapsinstelling. Zij vraagt om een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen, indien artikel 14, § 1, RvS-wet in die zin wordt geïnterpreteerd “dat het de beslissingen van de bevoegde organen van vrije universiteiten waarbij aan een kandidaat geweigerd wordt om een ‘universitair attest’ of een aanvaardingsattest als bedoeld in artikel 1, 1° KB 12 juni 2008 betreffende de planning van het medisch aanbod af te geven met het oog op de toelating tot de manama-opleiding master in de specialistische geneeskunde en met het oog op het aanvatten van de beroepsopleiding tot geneesheer specialist, van de bevoegdheid van de Raad van State uitsluit”.

De federale wetgever heeft bij het invoeren van de jaarcontingenten inzake de specialisaties geen onderscheid gemaakt tussen studenten die een aanvaardingsattest van een vrije universiteit, dan wel van een gemeenschapsuniversiteit wensen te verkrijgen. Een eventueel verschil in behandeling wordt ook niet verantwoord door de eigen karakteristieken van de KULeuven, zo merkt verzoekster op.

9. In zijn verslag werpt de auditeur-verslaggever ambtshalve een exceptie op, die de verwerende partij in haar laatste memorie uitdrukkelijk bijvalt en tot de hare maakt.

De exceptie is afgeleid uit een gebrek aan rechtsmacht in hoofde van de Raad van State. Ze luidt dat het geschil een onderwijsgeschil betreft, meer bepaald over de toegang tot een opleiding in het hoger onderwijs. Zoals de Raad van State heeft geoordeeld in arrest nr. 209.304 van 30 november 2010 – en heeft bevestigd in arrest nr. 234.296 van 31 maart 2016 – is een dergelijk geschil door de decreetgever opgevat als een geschil over de contractuele rechtsbetrekking tussen partijen en meer bepaald als betrekking hebbend op een politiek subjectief recht. Beslechting van geschillen betreffende politieke subjectieve rechten behoort krachtens artikel 145 van de Grondwet tot de bevoegdheid van de gewone rechter, behoudens de bij wet gestelde uitzonderingen. Ongeacht of de bestreden beslissingen al dan niet gekwalificeerd moeten worden als studievoortgangsbepalingen zoals bedoeld in artikel I.3, 69°, van de Codex Hoger Onderwijs – waardoor het geschil tot de bevoegdheid van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen zou behoren – is de Raad van State te dezen zonder rechtsmacht. De eventuele bevoegdheid van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen sluit de algemene, residuaire bevoegdheid van de Raad van State uit en indien het geschil niet als een studievoortgangsbepaling moet worden beschouwd, moet in elk geval worden vastgesteld dat de bevoegdheid om zich over het voorliggende geschil uit te spreken door de decreetgever niet uitdrukkelijk aan de Raad van State is toebedeeld, laat staan nog dat ze kan worden ingepast in de algemene annulatiebevoegdheid die artikel 14, § 1, RvS-Wet aan de Raad van State heeft verleend.

10. In haar laatste memorie stelt verzoekster dat het geschil niet louter een onderwijsgeschil betreft, maar tevens raakt aan de toegang tot het gereglementeerde beroep van geneesheer-specialist.

Volgens verzoekster overstijgt de draagwijdte van de bestreden beslissing het kader van het onderwijs. Zij argumenteert dat het aanvaardingsattest op grond van artikel 10 van het koninklijk besluit van 21 april 1983 ‘tot vaststelling van de nadere regelen voor erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen’ vereist is voor de goedkeuring van het stageplan in het kader van de be-

roepsopleiding tot geneesheer-specialist, die doorlopen moet worden alvorens de erkenning kan worden aangevraagd. Zonder aanvaardingsattest kan zij zich bovendien ook niet inschrijven voor de manama specialistische geneeskunde aan de KULeuven en aldus niet het ‘academisch attest’ verwerven dat het bewijs levert dat zij met vrucht de academische opleiding heeft gevolgd die gelijktijdig met de eerste twee jaar van de opleiding tot geneesheer-specialist heeft plaatsgevonden en dat bij de aanvraag om erkenning als geneesheer-specialist moet worden gevoegd. Het niet toekennen van het aanvaardingsattest, ondanks het feit dat zij geschikt en bekwaam werd bevonden, impliceert aldus dat zij de erkenning tot geneesheer-specialist onmogelijk kan initiëren, terwijl – gelet op het in het koninklijk besluit van 12 juni 2008 ‘betreffende de planning van het medisch aanbod’ vastgelegde federaal en voor elke gemeenschap afzonderlijk vastgelegde contingent van geneesheren-specialisten – een andere kandidaat (ten onrechte) wel zijn dossier bij de erkenningscommissie heeft kunnen initiëren, zo argumenteert verzoekster. Zij wijst erop dat voor beslissingen inzake de erkenning en omtrent de goedkeuring van het stageplan de wetgever in een beroepsmogelijkheid heeft voorzien, waarbij de Hoge Raad van Geneesheren-specialisten en Huisartsen een advies verleent en de minister een beslissing neemt, die vervolgens met een annulatieberoep voor de Raad van State kan worden aangevochten. Volgens haar dient een vóórbeslissing die deel uitmaakt van de complexe rechtshandeling die resulteert in de erkenning als geneesheer-specialist – te dezen dus een beslissing omtrent het toekennen van een aanvaardingsattest – met dezelfde waarborgen te worden omgeven.

Voor het geval de Raad van State zou oordelen dat het geschil niet onder het toepassingsgebied van artikel 14, § 1, RvS-Wet valt en dat de Raad van State aldus niet bevoegd is, vraagt verzoekster om ook daarover een prejudiciële vraag voor te leggen aan het Grondwettelijk Hof.

11. De verwerende partij valt in haar laatste memorie de ambtshalve exceptie van het auditoraat bij. Zij meent dat er geen redenen zijn om het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen.

Beoordeling

a. de beslissing van de vicerector met betrekking tot twee opleidingsonderdelen

12. In zijn beslissing van 14 oktober 2014 heeft de vicerector zich eerst uitgesproken over de scores die aan verzoekster zijn toegekend voor twee opleidingsonderdelen, namelijk ‘verdieping in de heelkundige disciplines’ en ‘klinische stage in de heelkundige disciplines, deel 2’.

13. In de zaak die heeft geleid tot het tussen dezelfde partijen gewezen arrest nr. 238.532 van heden heeft de huidige verwerende partij uitdrukkelijk verklaard niet te betwisten dat een geschil over deze scores behoort tot de rechtsmacht van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. De Raad van State is in dit arrest die zienswijze bijgevallen en hij heeft besluit nr. 2014/459-2014/523 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen van 9 februari 2015 vernietigd, voor zover erin uitspraak wordt gedaan over de beslissing van de vicerector van 14 oktober 2014 over het opleidingsonderdeel ‘verdieping in de heelkundige disciplines’ en over het opleidingsonderdeel ‘klinische stage in de heelkundige disciplines, deel 2’, “behalve in zoverre het besluit uitspraak doet over de ontvankelijkheid van het beroep tegen die onderdelen van de beslissing van de vicerector”.

De beoordeling van de gegrondheid van het beroep van verzoekster tegen de beslissing van de vicerector omtrent deze opleidingsonderdelen is bijgevolg terug verwezen naar de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen.

14. Aangezien de bevoegdheid om te oordelen over een beroep tegen deze studievoortgangsbeslissingen is toegewezen aan de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, heeft de Raad van State er enkel rechtsmacht over als cassatierechter, zoals verzoekster op de terechtzitting overigens uitdrukkelijk bevestigt.

15. De Raad van State is onbevoegd om als annulatierechter kennis te nemen van het geschil met betrekking tot de twee voormelde opleidingsonderdelen. De exceptie, die aldus geherformuleerd desnoods ambtshalve moet worden opgeworpen, is in die mate gegrond.

b. de beslissing van de vicerector met betrekking tot de andere evaluatiecriteria, de ranking en de niet-selectie van verzoekster

16. Bij besluit nr. 2014/459-2014/523 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen van 9 februari 2015 is de beslissing van de vicerector van 14 oktober 2014 vernietigd.

Is, als gezien, deze vernietiging deels ongedaan gemaakt bij arrest nr. 238.532 van de Raad van State, namelijk voor wat de meervermelde twee opleidingsonderdelen betreft, dan heeft de Raad anderzijds het debat heropend “in de mate waarin de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen uitspraak heeft gedaan over de beslissing van de vicerector van 14 oktober 2014 voor het overige” en een prejudiciële vraag gesteld aan het Grondwettelijk Hof.

17. Aangezien de Raad van State bezwaarlijk een onderzoek kan voeren over de verwijdering uit het rechtsverkeer van (onderdelen van) een beslissing die – momenteel althans – niet eens in het rechtsverkeer aanwezig is, past het om het debat daarover te heropenen in afwachting dat de zaak A. 215.267/IX-8605 is afgehandeld, minstens totdat in die zaak is geantwoord door het Grondwettelijk Hof.

De zaak zal dan hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van de meest gereede partij, opnieuw worden opgeroepen.

VIII. Anonimisering

18. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ vraagt de verzoekende partij dat bij de publicatie van het arrest haar identiteit niet wordt opgenomen.

Dit verzoek wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep, in de mate waarin het is gericht tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid van de KULeuven van 14 oktober 2014 over de opleidingsonderdelen ‘verdieping in de heelkundige disciplines’ en ‘klinische stage in de heelkundige disciplines, deel 2’.

2. De Raad van State heropent het debat voor het overige.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekende partij niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 15 juni 2017,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren